

Sygn. akt I C 86/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 grudnia 2021 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Janusz Supiński

Protokolant: Monika Kamieniecka

po rozpoznaniu w dniu 23.11.2021 r. w Giżycku

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. w G.

przeciwko (...) SA w W.

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanego (...) SA w W. na rzecz powoda (...) Sp. z o.o. w G. kwotę 1.289,28 (jeden tysiąc dwieście osiemdziesiąt dziewięć 28/100) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 23.09.2020r. do dnia zapłaty.

II. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.870,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

III. Nakazuje pobrać od pozwanego (...) SA w W. na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w Giżycku) kwotę 288,50 (dwieście osiemdziesiąt osiem 50/100) złotych tytułem zwrotu wydatków poniesionych tymczasowo ze środków budżetowych.

Sygn. akt I C 86/21

UZASADNIENIE

Powód (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. domagał się zasądzenia od pozwanego kwoty 1.289,28 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 23.09.2020 r. do dnia zapłaty. Nadto domagał się zasądzenia na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu podał, że w dniu 13.06.2020 r. doszło do zdarzenia ubezpieczeniowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki N. (...), nr rej. (...), należący do poszkodowanych H. J. (1) i T. J. (1), sprawca wypadku miał zaś zawartą polisę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych ze stroną pozwaną. Pozwany w trakcie postępowania likwidacyjnego zakwalifikował przedmiotową szkodę jako częściową oraz przyznał i wypłacił na rzecz poszkodowanych odszkodowanie w łącznej kwocie 7.543,73 zł. Zdaniem powoda zaproponowana przez pozwanego kwota odszkodowania jest zaniżona, bowiem według kalkulacji sporządzonej w autoryzowanym warsztacie koszt naprawy pojazdu wynosi 8.833,01 zł. Wskazał, że kwota dotychczas wypłacona poszkodowanym nie odzwierciedla w pełni rzeczywistych kosztów przywrócenia pojazdu do stanu sprzed zdarzenia, w wyniku zaś umowy przelewu powód nabył od poszkodowanych całość praw do odszkodowania z tytułu przedmiotowej szkody w pojeździe.

Pozwany (...) (...) z siedzibą w W. przyznał udzielenie pokrycia ubezpieczeniowego sprawcy szkody w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych. Wskazał jednak, że powództwo winno podlegać oddaleniu, albowiem wypłacona dotychczas kwota odszkodowania jest adekwatna do wysokości szkody powstałej w wyniku przedmiotowego zdarzenia. Zdaniem pozwanego nadto poszkodowani winni minimalizować szkodę, korzystając z naprawy pojazdu w warsztacie współpracującym z pozwanym ubezpieczycielem, a w tym także

z oferowanych tamże rabatów na części zamienne oraz promocyjne stawki za roboczogodziny. Nieskorzystanie przez poszkodowanych z oferty pozwanego jawi się, zdaniem pozwanego jako przyczynienie do zwiększenia szkody.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 13.06.2020 r. na skutek kolizji drogowej uszkodzeniu uległ należący do poszkodowanych H. i T. J. (1) samochód osobowy marki N. (...), nr rej. (...) – auto należące do segmentu B. Sprawca zdarzenia posiadał ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego w pozwanym (...) (...) z siedzibą w W..

(dowód: okoliczności bezsporne)

Poszkodowani zlecili naprawę uszkodzonego pojazdu w warsztacie (...). Z tytułu wymienionej usługi warsztat naprawczy w oparciu o sporządzoną dnia 24.07.2020 r. kalkulację naprawy pojazdu wystawił FV nr FV/BL/297/20/NB na kwotę 7.154,50 zł brutto oraz FV nr FV/Z/220/2/NB na kwotę 1.678,51 zł. Łącznie naprawa pojazdu poszkodowanych wyniosła 8.833,01 zł.

(dowód: umowa zlecenia naprawy pojazdu – k. 13-13v,

faktury VAT nr (...) – k. 17-18,

kalkulacja naprawy nr 67/20/E – k. 19-22)

Umową cesji wierzytelności z dnia 16.06.2020 r. poszkodowani scedowali na rzecz warsztatu W. i syn Sp. z o.o. wierzytelność przysługującą im z tytułu naprawienia szkody majątkowej, tj. odszkodowania z polisy oc sprawcy. W dniu 10.08.2020 r. doszło do zawarcia powierniczej umowy przelewu wierzytelności pomiędzy warsztatem W. i syn Sp. z o.o., a powodem w przedmiotowej sprawie. Przedmiotem umowy była wierzytelność z tytułu odszkodowania z polisy oc sprawcy.

(**dowód** : umowa cesji wierzytelności – k. 14

umowa o powierniczy przelew wierzytelności – k. 16)

W toku postępowania likwidacyjnego ubezpieczyciel, uznając swoją odpowiedzialność co do zasady decyzjami z dnia 24.06.2020 r. oraz z dnia 16.09.2020 r. zakwalifikował szkodę w pojeździe poszkodowanych jako częściową oraz przyznał i wypłacił poszkodowanym odszkodowanie w łącznej wysokości 7.543,73 zł. Pozwany odmówił dalszych roszczeń, przy czym w kalkulacji naprawy pojazdu określił koszt naprawy na kwotę 8.131,70 zł.

(dowód: decyzje pozwanego – k. 62-65,

kalkulacja naprawy pojazdu z dnia 12.01.2021 – k. 66-71)

Uszkodzony pojazd został naprawiony przez poszkodowanych w wybranym warsztacie W. i syn Sp. z o.o. (w (...) serwisie (...) z siedzibą w E.). Zakres naprawy obejmował wymianę zderzaka, lampy, pasa tylnego oraz podłogi bagażnika. W autoryzowanym serwisie w okresie przed zdarzeniem dokonywane były wszystkie przeglądy i naprawy.

(dowód: zeznania świadka H. J. – k. 111-111v,

zeznania świadka P. I. – k. 133v,

zeznania świadka T. J. – k. 195-195v)

Szacunkowy koszt naprawy pojazdu uszkodzonych przy przeprowadzeniu technologicznej naprawy oraz zastosowaniu nowych części zamiennych oryginalnych O i uwzględnieniu stawek za roboczogodzinę stosowanych na terenie rynku lokalnego, zbliżonych z przyjętymi w kosztorysie powoda (210/220 zł netto) wynosi 9.793,04 zł.

Wysokość kosztów naprawy pojazdu uszkodzonego w wyniku kolizji z dnia 13.06.2020 r. wynosi 8.833,01 zł przy uwzględnieniu wysokości stawek rynkowych za roboczogodzinę prac blacharsko-mechanicznych i lakierniczych według cen obowiązujących w dacie i miejscu wykonania usługi oraz stosowanych przez warsztaty o tożsamym standardzie świadczonych usług do warsztatu wykonującego naprawę pojazdu uszkodzonych, wynoszących od 125 do 230 zł netto za roboczogodzinę dla prac mechaniczno-blacharskich oraz 125-240 zł netto dla prac lakierniczych.

Zakres naprawy (w tym wszystkie operacje technologiczne) ujawniony w kalkulacji naprawy nr 67/20/E z dnia 24.07.2020 r. wykonanej przez zakład naprawczy odpowiada uszkodzeniom, które mogły powstać podczas przedmiotowej kolizji.

Możliwa do przeprowadzenia i wystarczająca byłaby naprawa pojazdu na kwotę 8.131,70 zł, zgodnie z technologią producenta pojazdu w oparciu o kosztorys warsztatu współpracujący z pozwanym towarzystwem ubezpieczeń.

(dowód: opinia biegłego sądowego M. P. – k. 165-181)

Sąd zważył, co następuje:

Bezspornym w sprawie jest ustalony wyżej stan faktyczny w zakresie okoliczności zdarzenia z dnia 13.06.2020 r. oraz poniesionych w jego wyniku szkód w pojeździe, należącym do uszkodzonych. Bezspornym był także fakt obowiązującej w dniu zdarzenia ochrony ubezpieczeniowej w ramach obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych oraz przebieg postępowania likwidacyjnego, przeprowadzonego przez pozwanego po dokonaniu przez uszkodzonych zgłoszeniu. W szczególności w tym kontekście bezsporną pozostała kwota 7.543,73 zł, wypłacona uszkodzonym tytułem odszkodowania. Bezspornym była wreszcie legitymacja powódki do wystąpienia z przedmiotowym powództwem, a wynikająca z w/w umowy cesji wierzytelności. Powyższe wynika tak z niekwestionowanych przez strony dokumentów, jak i twierdzeń samych stron.

Kwestią sporną w niniejszej sprawie okazała się być wysokość należnego powodowi odszkodowania. Twierdzenia bowiem stron w tym zakresie wzajemnie się wykluczały. O ile bowiem pozwany nie kwestionował zasady swej odpowiedzialności z tytułu zaistniałej szkody w pojeździe, o tyle nie zgodził się z wysokością odszkodowania, dochodzonego przez powoda ponad wypłaconą kwotę.

Zgodnie z art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. W myśl natomiast dyspozycji art. 363 § 1 k.c. naprawienie szkody winno nastąpić, według wyboru uszkodzanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo pociągałoby za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie uszkodzanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu.

Przechodząc do zdiagnozowanej wyżej kwestii spornej, dotyczącej wysokości należnego odszkodowania z tytułu szkody w spornym pojeździe Sąd dostrzegł przede wszystkim treść opinii biegłego sądowego M. P., która to opinia nie była kwestionowana przez żadną ze stron, a zatem zyskała, jak się zdaje, pełną ich aprobatę. Sąd, w oparciu o wnioski wywiedzione przez biegłego sądowego dostrzegł, że szacunkowy koszt naprawy pojazdu uszkodzonych przy przeprowadzeniu technologicznej naprawy oraz zastosowaniu nowych części zamiennych oryginalnych O i uwzględnieniu stawek za roboczogodzinę stosowanych na terenie rynku lokalnego, zbliżonych z przyjętymi w kosztorysie powoda (210/220 zł netto) wynosi 9.793,04 zł. Wartość ta przewyższa wartość wskazaną na fakturach za naprawę zaoferowanych przez powoda, a zatem – jak wywiódł biegły sądowy – koszt naprawy uszkodzeń pojazdu w związku ze zdarzeniem z dnia 13.06.2020 r. wynosi w rozpatrywanym przypadku 8.833,01 zł.

Ów koszt naprawy uwzględnia stawki rynkowe za roboczogodzinę prac blacharsko-mechanicznych i lakierniczych według cen obowiązujących w dacie i miejscu wykonania usługi oraz stosowanych przez warsztaty o tożsamym standardzie świadczonych usług do warsztatu wykonującego naprawę pojazdu uszkodzonych, wynoszących od 125 do 230 zł netto za roboczogodzinę dla prac mechaniczno-blacharskich oraz 125-240 zł netto dla prac lakierniczych. Jednoznacznie również biegły wskazał, w oparciu o analizę zakresu uszkodzeń spornego pojazdu, że tylko zastosowanie części homologowanych (O) do naprawy pojazdu daje gwarancję przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody. Naprawa pojazdu przy zastosowaniu innego rodzaju części (wariant ekonomiczny) nie dość, że nie pozwala na restytucję pojazdu do stanu sprzed szkody to obniża ewidentnie jego wartość rynkową. Niepoślednią rolę miało przy tym również to, że zakres naprawy (w tym wszystkie operacje technologiczne) ujawniony w kalkulacji naprawy nr 67/20/E z dnia 24.07.2020 r. wykonanej przez zakład naprawczy wybrany przez uszkodzonych odpowiada uszkodzeniom, które mogły powstać podczas przedmiotowej kolizji.

Powyższe - wobec jednoznacznej treści opinii biegłego sądowego M. P. - czyni roszczenia powoda usprawiedliwionymi tak co do zasady, jak i co do wysokości (uwzględniając przy tym żądanie pozwu). Biegły w sposób wyczerpujący i przekonujący wskazał, dlaczego wydał opinię powyższej treści, zatem Sąd nie widział jakichkolwiek podstaw do podważenia wyprowadzonych przez biegłego wniosków. Sąd wobec powyższego uznał wspomnianą opinię biegłego za fachową, rzetelną i obiektywną, mogącą stanowić opokę dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Tym samym bezwątpliwym stało się, wbrew twierdzeniom pozwanego, że wypłacona dotychczas kwota odszkodowania nie jest adekwatna do wysokości szkody powstałej w wyniku przedmiotowego zdarzenia.

Sąd nie zaaprobował uwzględnionego przez biegłego sądowego wariantu kosztów naprawy pojazdu w oparciu o kosztorys warsztatu współpracujący z pozwanym towarzystwem ubezpieczeń. Zaakcentować w tym kontekście należy, że zgodnie z utrwaloną linią orzecznictwa Sądu Najwyższego uszkodzony ma prawo dokonania wyboru warsztatu, któremu zleci naprawę samochodu, o ile koszty naprawy wyliczone przez ten warsztat będą konieczne i ekonomicznie uzasadnione, a stosowane stawki robocizny będą mieścić się w granicach stawek stosowanych na lokalnym rynku. Zgodnie bowiem z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 13 czerwca 2003 r. w sprawie III CZP 32/03, M.Prawn. 2004/2/81 "odszkodowanie przysługujące od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej za uszkodzenie pojazdu mechanicznego obejmuje niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu, ustalone według cen występujących na lokalnym rynku". W uzasadnieniu powyższej uchwały Sąd Najwyższy podkreślił, iż uszkodzowanemu przysługuje wybór odpowiedniego warsztatu naprawczego, któremu powierzy on dokonanie naprawy uszkodzonego pojazdu. Warsztaty te mogą posługiwać się różnymi cenami w zakresie tych samych lub podobnych prac naprawczych. Co więcej, ceny te mogą odbiegać w odpowiedniej skali od cen stosowanych przez warsztaty naprawcze działające na odpowiednim rynku lokalnym (np. na terenie określonego miasta lub gminy). Tym bardziej uszkodzony ma prawo naprawić pojazd w autoryzowanym serwisie, z którym stale współpracuje (jak miało to miejsce w przedmiotowej sprawie). Wnioski zatem biegłego sądowego co do możliwości przeprowadzenia naprawy pojazdu za kwotę 8.131,70 zł, zgodnie z technologią producenta pojazdu w oparciu o kosztorys warsztatu współpracujący z pozwanym towarzystwem ubezpieczeń pozostają bez wpływu na realia przedmiotowej sprawy w obliczu jednoznacznego wyboru warsztatu przez uszkodzonych, jakim był (...) serwis (...) z siedzibą w E..

Podkreślić również należy, że uszkodzowani nie mają obowiązku poszukiwania najtańszego warsztatu celem minimalizacji szkody, zaś ewentualny rabat jest indywidualnym upustem w cenie, zatem ze swej istoty nie może wyznaczać rynkowej wartości/ceny danego dobra. Wykorzystanie w praktyce tych rabatów przez uszkodzonego z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych wymagałoby konieczności przeprowadzenia naprawy w pewnej „współpracy” z zakładem ubezpieczeń, przynajmniej na etapie zamawiania części i materiałów lakierniczych, co niewątpliwie mogłoby być kłopotliwe. Wreszcie, nie wiadomo jakimi cenami posługuje się dany punkt sprzedaży, z którym pozwany ma zawarte porozumienie, bowiem pozwany nie przedstawił jakiegokolwiek dowodu w tym zakresie.

Marginalnie dostrzec należy, zwłaszcza w kontekście zarzutów pozwanego, że szkodą poniesioną przez uszkodzonych był sam fakt pogorszenia stanu należącego do nich pojazdu, a wysokość szkody uzależniona jest jedynie od ekonomicznie uzasadnionych kosztów jego naprawy bez względu na to, czy naprawa ta w ogóle nastąpiła

lub ma nastąpić (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 sierpnia 2003 roku, IV CKN 387/01, LEX nr 141410, uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 15 listopada 2001 roku, III CZP 68/01, OSPiKA 2002/7-8/103, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 czerwca 1988 roku, I CR 151/88, LEX nr 8894). Tym samym nieskorzystanie przez poszkodowanych z oferty pozwanego nie stanowi, zdaniem Sądu orzekającego w przedmiotowej sprawie przyczynienia się do zwiększenia szkody, skoro wysokość szkody nie jest uzależniona od dokonania tejsze naprawy.

W konsekwencji powyższego, biorąc pod uwagę ustalony przez biegłego sądowego koszt naprawy pojazdu poszkodowanego na kwotę 8.833,01 zł oraz dotychczas wypłacone odszkodowanie w kwocie 7.543,73 zł, orzeczono jak w pkt I. sentencji. O odsetkach Sąd orzekł po myśli art. 481 k.c. w zw. z art. 14 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zgodnie z żądaniem pozwu.

Orzeczenie o kosztach procesu Sąd oparł o zasadę odpowiedzialności za wynik procesu, tj. o treść art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do niezbędnych i celowych kosztów procesu poniesionych przez powoda należało zaliczyć opłatę sądową od pozwu w kwocie 100,00 zł, kwotę 1500,00 zł tytułem wydatków związanych ze sporządzoną w sprawie opinią biegłego sądowego, a także kwotę 270 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika. Mając powyższe na względzie orzeczono jak w pkt II sentencji, przy uwzględnieniu treści art. 98 § 1¹ k.p.c.

Na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 k.p.c. Sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Giżycku kwotę 288,50 zł tytułem wydatków tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa. W związku z tym Sąd orzekł jak w pkt III sentencji.